

Carmen STANCIU

Bizarcronica

Există cu adevărat spectacole-locomotivă care, în ciuda imperfecțiunii lor, hrănesc sau schimbă chiar o întreagă mișcare teatrală. Sunt spectacole care "te trag de mânecă", obligându-te să te oprești din drum și să te uiți în jur, oferindu-ți astfel răgazul necesar pentru a observa că ceva s-a întâmplat, că un edificiu a căzut dar altele se ridică.

"Bizarmonia" – manifest teatral ce poartă semnătura regizorului Alexandru Tocilescu – nu reprezintă doar o formulă inedită de spectacol, teatru instrumental ("despre care nimeni nu știe nimic exact"), ci și o dovadă că teatrul este domeniul în care sincretismul artelor se exprimă cel mai convingător și benefic.

Alexandru Tocilescu, Nicolae Brânduș, Raluca Ianegic și Cătălin Ionescu-Arbore ne propun în sala Centrului de Proiecte ARCUB (care

iată că își confirmă, în sfârșit, titulatura) un spectacol-poveste. Povestea unor "trestii gânditoare" care, sătule să aștepte, au pornit într-o călătorie, pentru a găsi mâini și guri care să le facă să cânte și să rostească și picioare cu care să danseze. Drumul nu-i deloc ușor – capătul lui e mereu mai departe, fiecare zi e la fel: întuneric, dimineată, broaște și măcănit de rață, baltă, lumină, soare, dans, apus, glas de clopot, somn – doar pendula bunicilor măsoară clipa care a trecut, clipa care trece.

Dar dacă totul e un vis născut de vraja Domnișoarei Huss, cu pânțele ei sterp, de plastic, niciodată roditor – mereu îmbietor la dragoste, la îmbrățișări sufocante, ucigătoare? Sexul – agonie și extaz, viață și mai apoi moarte. Actanții – răbdători, recunoscători, răzvrățiți. Idolul –

sfârâmat, distrus (dezumflat!), și exilat din nou în vis, departe de noi, departe de lumea reală.

Dar dacă lumea visului e cea adevărată și noi suntem "afară din joc", într-o realitate prin care rătăcim cu disperare în căutarea Drumului? Dacă în această lume, în care cuvintele își pierd tot mai des înțelesul, singura șansă de a comunica este să învățăm alfabetul sunetelor?

Dacă muzica este singurul limbaj capabil să aducă ARMONIA în această realitate BIZARĂ?

Dacă-i adevărat, atunci în loc de "A fost odată..." ar fi trebuit să scriu "DO și RE și MI și..." Nu ar fi înțeles nimeni? Asta pentru că nu știu să o spună ca Raluca, Laurenția, Lucia, Marius, Dominic, Flavius, Cătălin, Nicolae și Toca.